

Cartes

Interiors de marihuana
a Palafrugell

Pau Segarra Escribano. Calella de Palafrugell.

Vull denunciar un fet que, cada cop més, esdevé freqüent en moltes de les localitats catalanes. L'Ajuntament de Palafrugell n'és un clar exemple. Els cossos de seguretat local i autonòmic tenen prou coneixença sobre un fet delictiu prou creixent.

A Palafrugell i en poblacions perifèriques, són un bon grapat les persones que han trobat una forma fàcil de cercar un diner llaminer. El muntatge d'un interior de marihuana té un cost relatiu i la infraestructura del mateix no té gaire complexitat. En aquesta època de crisi econòmica i de valors, la dignitat no sembla un vocable a tenir present dins del vocabulari bàsic quotidià. Tot s'hi val! Aquestes persones fan l'agost a costa de la salut dels altres, sobretot, dels joves. El que és lamentable és que no hi hagi límits clars i que aquesta activitat il·lícita sigui presa amb certa indulgència.

Molts d'aquests delinqüents ja no s'amaguen i munten aquests interiors dins d'edificis periurbans amb total impunitat. Tal fet porta implícits sorolls continus, reverberacions significatives en l'estructura dels edificis produïdes pels aparells emprats i les olors inherents a aquest tipus de cultiu. Fet i fet, pertorben la tranquil·litat i benestar del veïns! Tanmateix, el consum elèctric és considerable, per la qual cosa sovint es connecten a la xarxa general elèctrica. No deixa de ser un fet vergonyós en un moment en el qual parlem de pobresa energètica!

Des d'aquí encoratjo els diferents agents socials (administracions locals, cossos de seguretat, jutges, companyies elèctriques, ciutadans...) a fer front comú per eradicar aquest fenomen tan estès. Caldrà un compromís ferm i conjunt per anar millorant les bases d'una societat més sana i més cívica.

Per un grapat d'euros (24.000)

JOSEP RUIZ GARCÍA. SANTA COLOMA DE FARNERS.

En la zona desèrtica d'Almeria es va rodar fa ja molt de temps un film dels anomenats spaghetti western que portava per títol en castellà Por un puñado de dólares. Era un film en què, com en tots els westerns, el dolent per la seva ambició desmesurada acabava de mala manera.

Fa uns dies vaig llegir a les planes d'aquest diari la notícia que el Sr. Joan Martí, professor de la UdG, havia estat escollit com a candidat a l'alcaldia de Santa Coloma de Farners a les eleccions del proper 2015. És de suposar que ell mateix havia presentat la candidatura. Si no recordo malament a continuació deia que li feia il·lusió poder ser l'alcalde de la seva ciutat.

Si la memòria no em falla aquesta opció ja la va tenir després de les eleccions de l'any 2011 quan se li va oferir aquesta oportunitat. Per covardia o per un càlcul molt interessat ho va rebutjar.

Aleshores va renunciar a ostentar tan honorable càrrec i es va limitar a ser regidor l'oposició a Santa Coloma i alhora conseller a la Diputació de Girona amb sou inclòs (un grapat d'euros). No deu ser que el camí de la Diputació passa per ser regidor de poble i el Sr. Martí s'ha adonat que el que menys li convé és ser hereu del merder que l'actual alcalde Sr. Antoni Solà està deixant a Santa Coloma amb la seva pèssima gestió?

Aquesta és la pregunta del milió que cal que ens plantejem els ciutadans de Santa Coloma.

Perdre noranta minuts
al carrer del Carme

Daniel Escrivà Arévalo. GIRONA.

Dimarts passat a la tarda, sortint de la plaça Catalunya, vaig seguint el carrer del Carme fins al semàfor que et permet o bé continuar cap a Vila-roja o bé tornar a mà dreta per prendre l'avinguda de Lluís Pericot, com volia fer. Una tanca em prohibeix aquesta ruta i continuo, com moltíssims altres conductors, en direcció a Vila-roja. Després de més de 40 minuts per arribar a l'alçada del cementiri ens trobem un policia local que ens dona el senyal de fer mitja volta per tornar a recórrer tot el carrer del Carme un altre cop! segons ell per la Volta Ciclista a Catalunya. El policia compleix les ordres que li són donades i no hi tinc res a dir... però, quina mena de planificació és aquesta? Com es pot fer perdre tant de temps a tantes persones per no preveure quins talls són els més adients? Tan difícil és posar un senyal al començament del carrer de Carme on quedi clar que en aquella direcció només es pot arribar a Vila-roja o al cementiri com a màxim i que per qualsevol altre destí s'agafi el carrer de la Rutlla o bé el carrer de la Creu?

Suspens per al responsable d'aquesta tasca, la gran metròpoli de Girona necessita gent més preparada per dirigir el seu massificat trànsit. Mode irònic ON.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/03/27/cartes/662524.html?utm_source=rss